

ISPAS ELENA

În a șaptesprezecea zi a lui Florar, anul 1948, la Pogăceaua, soții Sabin și Axenia Bumbac trăiau bucuria ivirii la viață a fiicei lor Elena. O „floare împărătească”, ce se va bucura de o creștere aleasă, acolo, în așezarea de pe Câmpie, unde Elena, devenită mai târziu Ispas, prin căsătoria ei cu Ioan, își va încheia studiile primare și gimnaziale și unde va funcționa ca profesoară între anii 1967-1979, absolventă fiind a Facultății de filologie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj.

De o frumusețe cuceritoare, blonda Elena va deveni apoi slujitor al cărții, la Biblioteca Județeană Mureș, până la trecerea ei prematură în eternitate (6 noiembrie 2001). A trecut, deci, la cele veșnice în a 53-a toamnă a vieții sale, lăsându-i nemângâiați pe soțul ei și pe fiul Călin.

Având înclinații spre arta culorii și a formelor, Elena Ispas abordează pictura ca autodidact, devenind ulterior membru al Asociației Artiștilor Plastici Mureș, condusă pe atunci de regretatul Nicolae Tunaru. În lucrările sale -pictură în ulei pe pânză - a redat, cu sensibilitate și simț al culorii, mirajul peisajului rustic, frumusețea policromatică, gingășia florilor (doar s-a născut în luna lor, nu?), surprinzând uneori și chipuri ale celor apropiați.

Întrucât timpul nu a mai avut răbdare cu ea, Elena Ispas are la activ doar trei expoziții personale și câteva participări la cele de grup, organizate în sala „Unirea” din Târgu-Mureș, a Asociației Artiștilor Plastici Mureș, una fiind organizată chiar de Ispas, sărbătoarea înălțării Domnului, expoziție evidențiată de **Dorin Borda** în ziarul „Cuvântul liber”. De Ispas, emoții și multe flori pentru Elena, mamă, soție, pictor, de o blândețe cuceritoare. Despre debutul Elenei Ispas la „Unirea”, în același cotidian mureșean, dr. Liviu Ștef, și Ilarie Gh. Opreș fac următoarele considerații: **„După ani de muncă și multă dăruire față de arta culorii, artista plastică oferă publicului iubitor de frumos prima ei expoziție personală. Expune 37 de lucrări, realizate în tehnica uleiului, ce cuprind naturi statice, predominând florile și peisajul. Florile, cu un colorit viu, bine echilibrate din punct de vedere al perspectivei, sunt lucrate cu multă fantezie. Tratarea subiectelor este făcută cu multă sensibilitate și acuratețe”**.

Dorin Borda, Romeo Soare – Galaxia valorilor, vol.I